

{Τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ συνεργάτην τοῦ «Ἡμερολογίου» κ. Α. Γαβοῦλην γνωρίζουσιν οἱ ἀναγνώσται αὐτοῦ ἐκ τῶν μέχρι τοῦ-

δε φιλοξενηθέντων χαρισμάτων ποιημάτων, τὸν ἐξετίμησαν δὲ πρὸ πάντων, εἴμεθα βέβαιοι, ἐκ τοῦ ἐν τῷ τόμῳ τοῦ 1901 «Ταρταρίνου τοῦ ἐκ Ταρσασκῶνης», οὗ τὸν τύπον ἀπέδωκε μὲ τόσον ὀλίγας ἀλλὰ καὶ τόσῳ ζωντανὰς γραμμὰς. Ὁ κ. Γαβοῦλης, ἀνώτερος διοικητικὸς ἐπάλληλος τοῦ κράτους, τέως Νομάρχης Ἄρτης, γράφει πρὸς ἰδίαν μόνον τέρατον καὶ ἄνευ ἀξιώσεων. Ἄλλ' ἄφοῦ ἡ μετριοφροσύνη του ἐπέστη ἤδη τὴν δοκιμασίαν τῆς δημοσιότητος, ἃς ἐποστῆ ἀγογγύστως καὶ τὴν παροῦσαν, εἰς ἣν ἐκόπτα-ἄκοντα τὸν ὑποβάλλομεν, γνωρίζοντες, κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ἀρχήν,

καὶ τὴν συμπληθῆ φησιγνωμίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἡμερολογίου».]

ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΤΑ ΧΑΛΙΑ

Σκυμμένη ὀμπρὸς τὸν ἀργαλιὸ
ρίχνει ματιὰ - ἀττροπελέκι...
ἢ σκύλα παπαδιὰ παρέκει...
σ' ἀντικρυτὸ τὸ καπελεῖο.

Μπουρίνι ἀσκώθηκε φριχτὸ
στὰ ἔρμα στήθια της... καὶ ἐκείνη
μὲ τέτοιο μέσθ της μπουρίνι,
τῆκαμε ὅλα χορμαχτὸ.

Καὶ νὰ δουλέψῃ δὲν μπορεί!
τώρα δουλειά; τῶχει χαμένο
μ' ἓνα παιδί σουρτουκεμένο
ἢ παπαδιὰ ἢ λυγερή.

Θὰ τὴ γελοῦσε τὴν τρελλή
μ' ἄριον ὁ δαίμονας καὶ τώρα...
παπᾶ μου... σὰν καὶ τὰ πολυῶρα...
ἢ παπαδιὰ... «ὦρα καλή».

Τόσον καιρό ἡ σφυρὰ
 σοῦ φώναζε καὶ σύ, κοιμήσι...
 τὸν ἤξερες τὸ γυιὸ τοῦ Ζήση
 καὶ τὰ μαλλιά του τὰ σγουρά....

Στ' ἀντικρινὸ τὸ καπελεῖο
 ὁ μάγκας σοῦ ψεφνε τὴν πῆττα...
 τὸ κῦτελό σου τώρα κῦττα
 καὶ χτύπα το στὸν ἀργαλειό.

ΤΟ ΛΟΥΣΙΜΟ

Τὴν ἀνταμόνω μοναχή..
 κι' ἐτρόμαξα νὰ τῆς τὸ πῶ..
 δυὸ χρόνια πῶς τὴν ἀγαπῶ..
 κι' ἀπὸ καρδιὰ κι' ἀπὸ ψυχή.

Κι' ἐνῶ ἀπονιύχαινα γλυκὸ
 γλυκὸ ἀπολόημα, αὐτὴ
 — Σοῦ τὸ ξενόλλησα τ' οὐεῖ
 μοῦ κάνεις, σικιάχτρο φυσικό.

Ἄκου, τῆς λέω, ἐγὼ καὶ σύ
 θὲ νὰ τὸ ξέρωμε, Μαριώ..
 καὶ θὰ τὸ μάθη τὸ χωρὶο
 σὰν ἐρθ' ἡ ὥρα ἡ χρυσή.

— Ἄλλοῦ μπαλιώσου.. πέρα κει
 στὰ Γύφτικα. Κατὰ τὰ δῶ
 βολτοῦλες μὴ σὲ ξα.αδῶ
 καὶ θὰ σοῦ σπιάσω τὸ καυκί.

Κι' ἔτσι... μ' ἀπόπαρσι φριχτή
 τὸ βῆχα μοῦ κίφε μὲ μιὰ
 ὁ δαίμονας τῆς γειτονιάς..
 κι' ἐγὼ... πηλάλα δυνατή.

A. I. ΓΑΒΡΙΛΗΣ

ΜΑΘΕΤΕ...

α'. — Μάθετε νὰ γελάτε. Εἰς γέλωος χαρίζεις ἀξίζει πλειότερον, καὶ διὰ σᾶς καὶ διὰ τοὺς ἄλλους, ἀπὸ ἓνα καλὸν ἱατρικόν.

β'. — Μάθετε νὰ ἐργάζεσθε. Ὁ μὴ ἐργαζόμενος γίνεται φαρτικὸς καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν του καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.

γ'. — Μάθετε νὰ ἀγαπᾶτε. Μόνον τότε δύνασθε νὰ ἐμπνέετε ἀγάπην καὶ ἀποσίωσιν.